

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կես տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին Համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմայն խմբագրատան մէջ:

(Պարտադրաբար գրվում են ուղղակի
Միջառ. Քեդակուր «Մուսոս»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Կայնի կիրակի և տօն օրերից)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն շաբաթով:

Հայտարարութիւնների Համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՌՈՒԱՍՏՈՒՆԻ

Ներքին տեսութիւն: «ՍՈՅՈՅ» ամսագրի
յոյնական շաբաթը: Նամակ Համարները: Նամակ Ատար-
խանից: Նամակ Խմբագրին: Ներքին լուրեր:
Արտաքին տեսութիւն: Հայաստան: «ՍՊԵ-
ՆԱԿ» հեռագրերը: Պարտադրութիւններ: Բա-
նասիրական: Նամակ Ալեքսանդրապոլից:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԻՏԵ

«Մշակի» խմբագրութիւնը խըն-
դրում է այն բաժանորդներին,
որոնք այս տարի դեռ չեն վճա-
րել խմբագրութեանը իրանց բա-
ժանորդագիրը, շուտով Հասցնել
մեզ իրանց վրա մնացած ապա-
ռիկ փողերը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

«ՍՈՅՈՅ» ԱՄՍԱԳՐԻ ՅՕԳՈՒԱՄԸ:

Ներկայ Համարի ներքին լու-
րերի մէջ մենք ուշադրութիւն
ենք դարձնում ընթերցողին «ՍՈ-
ՅՈՅ» ամսագրի յունիս ամսի տես-
րակի մէջ տպված մի յօդուածի
վրա, որի նիւթն է այն կրօնա-
կան շարժումը, որ նշմարվում է
այժմ Հարաւային Ռուսաստա-
նում:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

19 օգոստոսի

Երկար... գուցէ շատ երկար պիտի լինի այս
անգամ անկէք քեզ, ընթերցող: Մանուկ Ալեք-
սանդրապոլը, գուցէ ոչ մի ժամանակ չէ ընծայել
մի ունից թղթակցի գրչի նկարագրութեան մի
աջակիս ստուար կուտակ նիւթերի, ինչպէս հիմա
Գրի անցնել այդ ամենը միանգամից եւ հրաժար-
վում եմ բայց հաղորդել քեզ այս անգամ նրա
հետաքրքիր և ուշադրութեան արժանի մասը ան-
հրաժեշտ եմ համարում: Անպարտաճանաչութիւն,
ստրկահոգութիւն, շողորթութիւն, զիրարաւա-
տութիւն, կաշառակերութիւն և այլ այսպիսի ան-
հրաժեշտ ուժերն են կը լինեն այս անգամուայ իմ
նկարագրութեան նիւթը, եթէ կամենում ես տես-
նի մարդիկ, որոնք խաբար գուրկ են մտաւորական
զարգացումի և իրանց բարձր կոչման համապա-
տասխան գիտութիւնից, ողջ է անգրագետ տի-
րացունքը, բայց ստոր միջոցներով ձեռք բերելով
քահանայական պաշտօն, իրանց դարձել են սոսկ
փեկխ ուտողներ, իսկ Աստուծոյ տաճարը փո-
խարկել սակարկութեան ասպարէզ, արի Ալեք-
սանդրապոլ: Կամենում ես տեսնել մի իրարմաւա-
րողութիւններ, փոքրահոգի բանարկուներ, միակող-

Մերող գիւղեր Հարաւային
Ռուսաստանի մէջ սկսեցին ըն-
դունել շտուկի գիւղ մասի
դաւանութիւնը, որ ուրիշ բան չէ,
եթէ ոչ բողոքականութիւն:
Մշակագրութիւնը իրանք իրանց
անուանում են ուսուստարանա-
կաններ:

Մշակագրութիւնը նախ սկսեց տա-
րածվել Հարաւային Ռուսաստանի
երկիրներում գերմանացի քարո-
զիչների ջանքերով, յետոյ նրանց
տեղը հանդէս դուրս եկան իրանք
ուսուստարանները:

Մշակագրի մէջ ընդունվում են
միմայն գրագետ մարդիկ, և նա
որ գրագետ չէ, պէտք է նախ և
առաջ գրել կարգաւ սովորի: Բա-
րոյցիները տարածեցին ամբողջ
Փոքր-Ռուսիայում աւետարանը
ուսուսաց աշխարհաբար լեզուով և
ամբողջ սկսել է մեծ եռանդով
ուսումնասիրել իրան հասկանալի
լեզուով Մատուցու խօսքը:

Շատ գիւղերում ուսուստարան,
ինչպէս պատմում է հեղինակը,
դուրս է բերում իր խրճիթից
սուրբերի պատկերները, ասելով
որ միայն Մատուցուն պէտք է
աղօթել և ոչ թէ պատկերնե-
րին:

Յօդուածագիրը բերում է իր
յօդուածի մէջ հետաքրքիր դո-
կումէնտներ, ինչպէս օրինակ ուս-
ուսաց հոգևորականների նամակներ,
քահանաների իրանց հոգևոր իշ-
խանութեանը ներկայացրած զե-
կուցումներ: Մշակ տեսակ զե-
կուցումներից մինը, մանաւանդ,

հետաքրքիր է: Բահանան գը-
րում է մտաւորապէս հետեւալը:
«Մենք մեր անընդունակութեամբ
ժողովուրդի մտաւոր և բարոյական
կեանքի վրա ազդելու, առիթ
տուեցինք ինքներս նոր ազանդի
տարածման աջողութեանը: Մենք
անչափ մեծ նշանակութիւն տուե-
ցինք եկեղեցու լոկ արարողական
կողմին, առանց ժողովուրդին կեն-
դանի լեզուով Մատուցու խօսքը
քարոզելու, և այդպիսով ինքներս
ազատ ասպարէզ պատրաստեցինք
մի նոր դաւանութեան ամբողջ
մէջ զարգանալուն:»

Յօդուածագիրը աւելացնում է
այդ միտքը շատ մօտ է ճշմար-
տութեանը:

Յօդուածը դեռ վերջացրած
չէ: Կը սպասենք նրա շարունա-
կելուն «ՍՈՅՈՅ» ամսագրի հետե-
ւալ տետրակում:

Հեղինակը աւելացնում է որ
աւետարանական շարժումը նշա-
րելի է ոչ թէ միայն Հարաւային
Ռուսաստանում, բայց և Ս. Պե-
տերբուրգում ու Մոսկվայում ըն-
կալում է հետզհետէ յայտնվել նոյն
շարժումը:

Մշակ յօդուածի հեղինակի խօս-
քերը բառ առ բառ: «Ռուսա-
դաւան կրօնին, երևում է, փեճակ-
ված է այժմ, ենթարկվել նոյն
րեֆորմացիայի ազդեցութեանը,
որին ենթարկվեցաւ անցեալ դա-
րերում կաթոլիկութիւնը:»

Մենք բաւականացանք միայն
յօդուածի միտքը պատմելով ա-
ռանց մեզանից որ և է դատու-

տում է խօսքը ընթերցողը, սփաստով խօսիք, ևս
ոչինչ չեմ հասկանում քո այդ միջին ակնարկու-
թիւններից:»

— Այս բոլորի, համեմատ փաստեր, ընթերցող:
Երբ հրատարակվեցաւ Երևանում «Սոսիալ» շա-
բաթագիրը, տեղուս երիտասարդներից մի քա-
նիստ ուղղեցին խմբագրին հետեւեալ նամակը: «Եթե
մտադրելով խմբագիր, վառված գրականական ե-
ռանդով, խմբագրաբար խնդրում ենք, որ մեր ու-
ղարկած բոլոր յօդուածները բարեհաճէք տպա-
գրել ձեր անաչառ լրագրի համարներում: Ի դէպ
է այստեղ նոյնպէս ձեզ հաւատացնել այնպէս թէ
մենք շատ ու շատ կարող ենք նպաստել ձեր լրա-
գրի յատկաշարժութեանը: Հաւատացէ՛ք, որ մեր
արդարակորով գրուածքներով ձեր լրագրի հաշիւը
աշխարհի մէկ ծայրից մինչև մյուս ծայրը կը հաս-
նենք և այն, և այն: Խմբագիրը գահավիճաբար
դէմ է դիմում այդ թղթակցիներին... ասէ՛, մեծաւ
ուրախութեամբ, ինձ համար մեծ պատիւ է ձեզ
նման թղթակցներ ունենալ: Գրեցէ՛ք, գրեցէ՛ք, ես
ձեր բոլոր գրուածքները կը տպագրեմ իմ լրագրի
մէջ, թէկուզ կողով, կողով բերէք, դարձեալ տեղ
կը գտնէք այստեղ: Միայն զիտարապէս հարկա-
ւոր է ձեզ մի բան աչքի առաջ ունենալ, յօդուած
գրելու չը մտաւարք միշտ Բեդ-Նազարի պատուին
դիպել, իսմ զիտե՛ք ես նրան թշնամի եմ:»

Մի փաստ:
Մեծ պատ էր: Տեղուս ասին յուսանալով անուս-
տած արուարձանի եկեղեցին լցված էր ժողովը-
րի խուսն բաղձութեամբ, որ եկել էր լսելու հո-

ղութիւն անելու «ՍՈՅՈՅ» ամսա-
գրի յիշեալ յօդուածի մասին:
Գ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ՏՄԱԿՈՒՄՑ

16 յուլիսի

«Սեպտեմբեր» 50 համարի մէջ կարդացինք մեր
Համախոս առաջնորդ Թադէոս եպիսկոպոսի վրա
մի քանի դժբախտական տեղեկութիւններ նրա
գործունէութեան և բարեկարգ կատարութեան
վերաբերմամբ: Ընթերցողը խաբուած կը լինեն,
եթէ այն արժանաւորութիւնները սեպտեմբերին
սրբազանին, մինչդեռ նա իր կատարութեան
զեկը բոլորովին յանձնած է իր գերմաստ վար-
դապետին: Ամեն ժամանակ, երբ ներկայացնում են
սրբազանին գանդատարներ, նա առանց մի բառ
արտասանելու, լուռ ու մունջ նայում է հանձնա-
րեզ վարդապետի երեսին, և վերջինս ընթացք է
տալիս գործին: Համախոս քաղաքում սորա առաջ-
նորդութեան ժամանակ, այդ կատարվել են և սկս-
վել մի քանի նշանաւոր գործեր, այն է տեղին
մայր եկեղեցու վերանորոգութիւնը, օրիորդաց ու-
սումնարանի և Սաղիանի վանքի շինութիւնը (վեր-
ջին երկուքը դեռ նոր են սկսած): Արքայազնը
բաղաւոր է միայն նրանով, որ նրա ժամանա-
կում կատարվում են այդ ազգային ձեռնարկու-
թիւնները, իսկ մենք, որ լոկ ակնաստես ենք և վկայ
գործողների և աշխատողների գործունէութեանը,
նոյն առատ նուիրատուութեանը, չենք կարծում,
որ փաստանայ սեպտեմբերին իրան ուրիշների
վաստակը: Նախ, մայր եկեղեցու վերանորոգու-
թեան հոգը պատկանում է գլխաւորապէս մեր
վեհափառ Հայրապետին, որ իր հայրական հոգա-
տարութեամբ ժողովել տուեց վիճակներից յօդուած
այդ վերանորոգութեան մի նշանաւոր գումար.
Երկրորդ մեր նախնին առաջնորդ գերապատիւ Ան-
դրէաս արքեպիսկոպոսին, որ իբրև արթուն և
սրտացաւ հովիւ, իր ժամանակին այս մասին հար-
կաւոր բոլոր կարգադրութիւնները արաւ, այլ ևս
չենք խօսում այն պարոնների մասին, որոնք ի-
րանց ջանքով սեպտեմբերին օգնեցին գործին: Եր-
կրորդ օրիորդաց ուսումնարանի շինութիւնը
(եթէ արդարև լրագործվի) պարտական է իր
գոյութեամբ Պաւել Շամիրիչ Մեկլե-Բէզարեան-
ցին և տեղին դաւառապետ Պ. Ստարցիկին,
որոնք համակրելով այս օգտաւէտ ձեռնար-
կութեանը, աշխատեցին և սեպտեմբերին ու-

գեշահ խրատներ: (Մեր ժողովուրդը սովորաբար
մեծ պատին է սաստիկ աստուածապաշտ դաւանում)
Անն սկսում է իր հռչակաւոր քարոզը Գ... քա-
հանան: Բայց փոխանակ մի հոգեւած բարոյի, փո-
խանակ բարոյական իմաստներով իր խրատների,
տեսէք թէ ինչ մի միջնադարեան ցնդարանութիւն
է քարոզում նա ժողովուրդին: «Աստուածասէր ժո-
ղովուրդ: Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս մեր ծովա-
ցեալ մեղացը յոյժ բարկացել ա թվանքը լքցրել ա,
թուրը սրել ա, էրկուս էր մեր գլխի վրա հազիր
բռնել ա, որ մեզ պատուանար: Հիմ մեծ պատ ա,
այսպիսիքու ու մեղքերը քակելու լաւ ժամա-
նակն ա, (երևում է մնացեալ ժամանակը մեղքեր
պատրաստելու ժամանակ է): մեղքերից քակե-
ցէք, թէ չէ վերջները շատ փիս կը լինի... և այս-
պիսի մի նախաճիւղեղեան զարգացման տեղ և
մինչև բուկը նախապաշարժութեան մէջ թաղված
անձնաւորութիւն կարողանում է արժանաւոր քա-
հանայական պաշտօնի, յանդիման է լինել հովիւ
և քարոզիչ ժողովուրդին: և այսպիսի քահանաների
թիւր մեր քաղաքում այժման շատ է, որ միայն
զգուսնք կարող է պատճառել ժողովուրդին ուրիշ
օչինչ: Լրագրութիւնը և գրողներն էլ ձանձրացան
այսպիսի քահանաների գործունէութիւնը հարու-
ածելով, բայց իրանք չը ձանձրացան իրանց պատա-
ւական ցնդարանութեամբ ժողովուրդին ձանձրացնե-
լով: Հասարակութեանը, այսպիսի պատուանաւ հո-
միւնների ճիրաններից ազատելու համար, վատաշա-
հանում եմ խորհուրդ տալ բարձրագոյն հոգևոր
իշխանութեանը, որ այս ձեռնադրված անարժան

նայր են մնացել: Այսպէս է հոգում մեր եկեղեցին իր հօտի մասին:

«Моск. Вѣд.» լրագիրը լսել է, որ աչքի առաջն ունեւում Ռուսաստանի այլ և այլ տեղերում ցէն- զօրներն աննշան թիւք, կառավարութիւնը դիտա- ւորութիւն ունի վերջնապէս մի քանի քաղաքներում, մանաւանդ կենտրոնական քաղաքներում, հաստա- տել նոր ցէնզօրներն առանձնական պաշտօններ:

Խորհուրդ ենք տալիս մեր ընթերցողներին կար- զալ առաջ «Слово» ամսագրի յունիսի տեղա- կում ուղարկութեան արժանի մի յօդուած «Рели- гioзное движение на югѣ Россіи» վերնագրով:

«Новое Время» լրագիրը լսել է որ ժողովրդա- կան լուսաւորութեան միջնորդութիւնը դիտաւո- րութիւն ունի վերջնապէս միջնակարգ դպրոցների բարձր դաստիարակում ընդունված սովորութիւնը չաբաթ ապա թանկանքներ զնն աշակերտնե- րին, որոնցով խրատանքի շարժված ընթացքում չափվում է նրանց ուսման առաջադիմութիւնը:

Ինչպէս լսվում է ներքին գործերի մինիստր, կոմս Մ. Լորիս-Մելիքով, որ այժմ Լիվադիայում է, Գրիորի մէջ այնտեղից գալու է թիմիւս, իր ազգականների հետ տեսնելու համար:

Քանի մի որ է արդէն որ եղանակը թիմիւս- ՍՈՒՄ փոխելուց աւել բաւական չով է, գրե- թէ ամեն որ անձններ են գալիս և գիշերները մինչև անգամ ցուրտ է անուձ:

«Тифл. Объявления» լրագիրը լսել է, որ սեպ- տեմբերին կամ հոկտեմբերին կրկին կը սկսի հրատա- րակվել «Тифлисскій Вѣстникъ» լրագիրը, որ մի քանի ժամանակ դադարած էր հրատարակվելուց:

ՆՈՒԻՍՈՒՑ մեզ գրում են որ ակցիոյ մի քանի աստիճանաւորներ խիստ կոպիտ կերպով են վար- ւում: Նրանցից մէկը պատահելով մի օտարիչի, սկսեց փողոցում իր ձեռքի հաստ փայտով ծծել նրան, որովհետև ստիպելը նրա մազերը ծուրը կերպով էր կտրել: Բայց ինքը այն աստիճան հարած գրութեան մէջ էր գտնվում, որ ամեն առարկայ նրա աչքին ծուրն էր երևում:

ՆՈՒՐ-ՆԱԽԻԹԵԼԻՍԻՑ մեզ գրում են հետևեալը, օգոստոսի 6-ից 11-ը կողմերս անձրևները հնձոց միջև կը նստատեն: Բայց օգոստոսի 4-ի սաստիկ գոտուով անձրև մը գալով, բարձրէն դուրս իւրի գործարան մը «САЛЬНИКЪ» շանթահարկով այրե- ցաւ, բայց առանց մարդու մը մնաւ տալու, վասն զի ոչ ոք կար մէջը:

Մի պարսկ խնդրում է մեզ տալի հետևեալ նկարագրութիւնը: «Երկու տարուայ շամարձ- ման տունին, թիֆլիսցի մի պարսկ յիբանաւորի վանքի վաճառում, սեղան է դնում և նուէրներ է հաւաքում յօդուած շապատանի սովատաններին: Պարսկը հաւաքում է մինչև 12 ռուբլ և մինչև այժմ նուիրատու անձինք սպասելով, ոչինչ տեղիկու- թիւն չեն ստացել: Նուէրները վերաբերութեամբ Զանկալի է իմանալ, թէ այն փողերը ինչ բաների վրա է գործադրել պարսկը»:

ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

Ահա ամսիկ Անգղիոյ երեսփոխանական ժո- ղովոյ յուլիս 23-ի նստին մէջ ՚ի նպատ և ընդդէմ Հայոց խոտուած աստեղարանութեանց կարեւոր մասերն որոց մէջէն բնականաբար կը յայտուենք ահարկութեան զպաշտ կէտերն, ինչ- պէս որ մեր պարտքն է:

Պ. ՊԱՅՍ, իւր տուած տեղեկութեան համեմատ, խօսք ստաւ Փարս-Ասիոյ և Արմե- նիոյ վիճակին վրայ ուղարկութիւն հրատա- րելու համար: Արեւելեան խնդրոյն ոչ մէկ մասն ընդհանրապէս Ասիական թուրքոյ վե- րաբերող մասին չափ կարեւոր է: Թափառիկ ցեղերու ձեռքէ Հայոց կրած տառապանքն որք, ինչպէս իրենք կրեն, նորմաններուն յԱնգղիա արշաւանքին գարազիսն ՚ի վեր

կը տեսն, վերջին 20 տարիներու մէջ աւելի սաստկացան, և սկսան Ռուս տէրութեան համակրութիւնը գրաւել, որ բազմաթիւ Հայ ժողովուրդ մ'ունի: Ռուսի Սյոյսէնիանսի

գաշնագրին մէջ յօդուած մը գրուած էր Հայոց պաշտպանութիւն ընձեռելու համար, որով Ռուս յանձն առաւ ՚ի գործ զննել ա- նոնց տեղական պետոյց պահանջած բարե- նորոգումները: Այլ յօդուածը փոփոխու- թեամբ մ'ընդունուեցաւ Պէրլինի գաշնագրին մէջ, և արձանագրեցաւ թէ Ռուսն իւր ձեռք առած միջոցները պարբերաբար պիտի իմացնէ ահարկութեանց, որք անոնց գործադրու- թեան պիտի հսկեն: Արեւմ, կատարեալ ի- բաւուրք ունիմք պահանջելու որ Ռուսը գաշնագրին այլ յօդուածը գործադրէ: Բայց թէ և այլ յօդուածն ընդունուէն ՚ի վեր երկու տարիէ աւելի ժամանակ անցաւ, և մեր կառավարութիւնը Լորս Սախալպրիի և Սըր շէնրի Լէյքըտի միջոցաւ ստիպեց զՌուսն ՚ի գործ զննել բարեկարգումներն, այսուամենայնիւ ոչինչ եղաւ այդ ուղղու- թեամբ և գործոց վիճակն ամէն ամիս աւելի գէշցած է: Արդի նախարարութեան պաշտօնի անցնելէն քիչ ետքը Ռուս հաղորդուած հա- ւաքական ծանուցադիրն այս նիւթի վրա

գորտուր դիտողութիւններ կը պարունակէր, և Անգղիական կառավարութիւնը Ռուսն պահանջած էր բացորոշապէս ճշդել թէ ինչ միջոցներ ձեռք առած էր Պէրլինի գաշ- նագրին գործադրութեան համար: Բայց աւե- լի յառաջ չը գնացած, կողմն քանի մը խօսք ընել Անգլո-Պուրք պայմանագրին նկատ- մամբ, որ յոյժ նշանաւոր պաշտօնագիր մ'էր: Այդ պայմանագիրը լոկ պայմանական խոս- տում մ'էր ինչ ինչ բարեկարգումներ ՚ի գործ զննելու, և այդ պաշտօնագրին իրաւագիտա- կան մեկնութեան նայելով, այն միակ միջոցն, որով մեր կառավարութիւնը մտադրեալ բա- րեկարգմանց գործադրութիւնը ձեռք բերել կրնայ յուսալ, Ռուս Ասիական երկիրներուն պաշտպանութեան հրատարակին է: Անգլո- Պուրք պայմանագրին զէմ մեծ առարկու- թիւն մը սա էր թէ միայն Մեծին Բրիտա- նիոյ համար իրաւունքներ կը հաստատէր և այսպէս յաճողութիւնը կը դժուարացնէր, ըստ որում ահարկութեանց միաբան գործողու- թեամբ միայն կարելի էր ազդեցութիւն բա- նցնել Ռուս վրայ:

Քննելով թէ Արմենիոյ վիճակն ինչ է այժմ: «Հայք սա չորս զլխուր բաներ կը գտնու- գատին.— Տրոյ ծանրութիւնն և Պաղտէից պահանջում, երբ ժողովուրդն անկարող վի- ճակի մէջ էր գտնուր վճարելու: Հողերու անիրաւ գրաւում, և մանաւանդ եկեղեցական հողե- րուն գրաւումը: գատական ապօրինութիւնը և Քրիստոնէից վիշտութեան չընդունվիլը, և վերջապէս, Քրիստոն յաճախ ՚ի գործ գրած հարստահարութիւնները: Բոլոր այս գտնու- գատք ժողովոյս անդամոց ձեռք գտնուող կարգաւ ճեարակներու մէջ յիշուած են, և Վեհ. Պատուհոյն հիւպատոսք նոցա ճշդու- թիւնը հաստատած են: Տեղական իշխանու- թիւնը Քուրդերը զպելու և գանգատուած միւս չարիքները նուազցնելու տրամադրու- թիւն չը ցուցին: Նւ յիբախ, ժողովրդեան թիւը կարելի եղածին չափ նուազեցնելու համար ներկայ սովէն օգուտ քաղելու տրա- մադրութիւն կեցած լինել կը թուի և ըսող եղած է թէ. «Հայկական խնդրոյն վերջ տա- լու եղանակն Հայոց վերջ տալն է:» Երբ այս չարիքներն յիշվէին, Ռուսը կը պնդէր թէ Արմենիոյ մէջ ուժերներուն միջին քանակու- թիւնն ներօպիոյ շատ կողմերուն մէջ ՚ի գործ գրուող ուժերներու միջին քանակութե- նէն աւելի չէ: Ռուսն մի ուրիշ պատասխանն այս էր թէ Հայք թուով այնքան քիչ են, որ բաղդաբար անկարեւոր են: Բայց Հայոց Պատրիարքարանէն իմ ստացած վիճակագրուս նայելով չորս նահանգաց մէջ ընդ Հայոց

թիւը ընդ Ռուս ժողովրդեան թիւն շատ աւելի մեծ է: Հայոց գտնուած անկար- գութիւններն ուրանել յետոյ, Պուրքերը կարգ մը բարեկարգումներ ծանուցին, որոց արդէն ընտելացած էինք Նրիմու պատերազ- մէն ՚ի վեր, և որք հետեւաբար ոչ ևս արժէք ունէին: Ռուս այժմ ծառայած բարեկարգ- մանց ամենամեծ մասն 1863 էն ՚ի վեր հրա- պարակի վրայ է, և ձեռք բերուած արդեանց վրայ գատուով, ինչ յոյս կրնայ լինել թէ ապագային մէջ բարեկարգում յառաջ պիտի բերեն: Ինչ ընելու է ներկայ խոստովանեալ չարիքները դարձանելու համար: Պղծի վրայ բարեկարգումը անցելոյն մէջ օգուտ չէին ունեցած և ապագային մէջ ալ չը պիտի ունե- նան: Պէտք եղածն ոչ թէ միջոցներն այլ մարդերու փոփոխութիւն մ'է: Այսպէս նոր դժուարութիւն մը կայ. նախ պարկեշտ մարդ գտնելու դժուարութիւն, և անոնց իշխանութիւն տալու դժուարութիւններ: Մարդու մը պարկեշտութիւնն իսկ կրնայ վնասակար լինել իրեն իբրև նահանգին կա- ռավարի: Պարկեշտ մարդ մ'ստուգիւ բարե- պաշտ Մահմետական մը կրնայ լինել, բայց բարեպաշտ Մահմետական մը ոչ-մահմետա- կանաց նկատմամբ անիրաւ կը լինի: (Մ. Ս. Ս. կ'ազգային անդամ ոմանք): Այո, անգամք ոմանք կրնան օտո ըսել, բայց Արեւելոյ մէջ բնակողներուն վիշտութիւնն անհար կրնէ տարակուսիլ թէ այս այսպէս է:

Մահմետականք իրենց տեսակէտով իրա- ւունք ունին, և այս բանին համար գտնուր յարգել կը պատիմք: Երողութիւնն այս է սակայն թէ ոչ մէկ Ռուս կառավարիչ յար- մար էր զՔրիստոնէոյս կառավարելու *): Ժո- ղովրդեան ամեն գտնուած արդարութիւն լինելու համար Քրիստոնէոյս իրենք զիրենք կառավարելու են: Այս վարդապետութիւնը լիովին ապացուցուած է: Ասիական թուրքոյս որ մասն ամենափայլուն վիճակի մէջ է — Լիբանան: Այս տարբերութիւնը կրօնի տար- բերութիւնէն յառաջ եկած էր, այսինքն թէ Հայ տարիներ ՚ի վեր այդ գաւառին մէջ կառավարութիւնը քրիստոնէից ձեռքը կը գտնուի, և թուրք գործն այն ժամանակ միայն անդ կրնայ մտնել, երբ նոյն ինքն կառավար- չին կողմանէ կանչուին: Արմենիա անուամբ ձանաչուած գաւառը 250 մղոն երկայնու- թիւն և 200 մղոն լայնութիւն ունի զերթէ: Այս գաւառին ժողովուրդն երկու միլիոնի չափ է: Քրիստոնէոյս ընդ ժողովրդեան մեծամասնութիւնը կը կազմեն: Համայն ժողովր- դեան կրօնն չափ են, բայց ընդ ժողովրդ- դեան հետ բաղդաբար մեծամասնութիւն են: Առաջադիւրէր այս գաւառը նահանգ մ'ընել, թուրքոյս հպատակութեան ներքե, բայց Քրիստոնէոյս կառավարչներով, յորում բարեկարգութիւնը պաշտպանուի հաստա- տուն տարիկանութեամբ մը, և որ Սոմ. կա- ռավարութեան որոշ տուրք մը վճարէ: Կր խնդրուի որ այս նահանգին ներքին վարչու- թիւնն, օրէնքներն և գատարանները նոյն իսկ ժողովրդեան ձեռքը գտնուին: Այս է ահա- ւատիկ Հայոց պահանջած համեմատ գարմանը: Հայք զայս կը խնդրեն որչափ Քրիստոնէից նոյնչափ և իսլամաց օգտին համար: Զայս կապացուցանէ Լիբանանու դրութիւնն, ուր մահմետական ժողովուրդ մը քրիստոնէոյս կառավարչաց ներքե կը գտնուի: Լիբանա- նէն դուրս գտնուող տեղեր Լիբանանու հետ միանալու փափագ յայտնած են: Այս պարա- զայն կատարեալ պատասխան մ'է անոնց, որք կրնան թէ Ռուսը Քրիստոնէից կառա- վարութիւնը չեն ընդունիր, և պատճառ մ'է որ Անգղիական կառավարութիւնն անմիջա- կան ձեռնարկ մ'ընէ այս խնդրոյ մէջ:

Արեւելեան խնդիրը չունի ուրիշ ծիւղ մը, որ անկէ աւելի արագ դարձանի կարօտ լինի: Երկու պատճառաւ Արմենիա թերևս ամենա- կարեւոր կէտն է թուրքոյս Ասիական երկիրնե- րուն մէջ: Նախ Արմենիա Ռուսիոյ կից է: Նս չեմ անոնցմէ որք կը կարծեն թէ Ռուսիա զԱրմենիան գրաւել կուզէ, և կամ, եթէ գրաւէ՝ այս երկիրն (Անգղիոյ) համար տար- բերութիւն մը կը լինի: Բայց եթէ Ռուսիա ուզէ Արմենիան գրաւել, ընելու լաւագոյն բանը Ռուսիոյ միջամտութեան ամեն պո- տուակ մէջտեղէն վերցնելն է, արագ դար- ման մը տանելով ներկայ վիճակին: Եթէ ան- ցելոյն մէջ այդպիսի դարձաններ ՚ի գործ դը- րուէին, Ռուսական գործն կրէր զՌուսուր չէին անցնել: Երկրորդ, Արմենիա Սալթանին Ասիական ստացուածոց մէջ միակ երկիրն է, ուր գորգացման և բարեգրման յոյսեր տուող ժողովուրդ մը կայ: Արմենիա նշանա- ւոր անձանց շարք մ'արտադրած է: Արեւե- լեան ներօպիոյ մէջ ամենէն նշանաւոր անձանց երեքն Հայ էին: Կոմս Մելիքով, Նուպար փաշա, և Անգղիոյ մէջ Պարսկաստանի այժ- մեան ղեկավանն, որ իւր տէրութեան Լիտու- րայի ամենամեծ ղեկավանն եղած է, հայագրի են: Հայք փայլուն հանգամանքներ ունին, ասիկց գառ յոյժ գործնական ցեղ մ'են և ոչ թէ պարզ երազատանք: Նաև, ինչպէս սակայն ամբաստանուած են, անկախ իշխա- նութիւն մը հաստատելու փափագ չունին: Իրենց բոլոր խնդրածն, որ կը յայտնու թէ կրնայ փտաճուիլ իրենց, ինքնակառավարու- թիւնն է: Արեւմտեան Ասիոյ մէջ գորգացման և բարեգրման միակ յոյսը կուտան, և Ան- գղիոյ համար շատ ուշ չէ ձեռնարկ մ'ընել այս նկատմամբ: Բայց յայտնուէն այս գործն աւելի կը դժուարացնէ, և Քրիստոնէոյս և Ռուս ժողովրդոց միջև կեցող թշնամութիւնն աւելցնելու կը ծառայէ:

«Հետեւաբար, մեզ համար ամենէն զիւրին ձանբան անմիջապէս բան մ'ընելու աշխա- տինն է: Նս անոնցմէ եմ, որք կը հաստատն թէ նախորդ նախարարութիւնն Ասիական թուրքոյս նկատմամբ բարի դիտաւորութիւն- ներ ունէր, բայց իւր պակասութիւնն էր այդ դիտաւորութեանց գործադրութեան հա- մար ազդու և կորուկ աշխատհարգութիւն մը չը բանէր: Արդի նախարարութիւնը բա- րեկարգարար նախորդ նախարարութեան պա- կասութիւններէն զերծ է: Կրնայ ըսուիլ թէ (Անգլ.) կառավարութիւնն իւր ձեռքն ուրիշ բազմութիւն խնդիրներն ունի, բայց իմ կար- ծիքս այն է որ գտնուր մի առ մի կարգադրե- լու աշխատել որչափ զիւրին է, ամենը մէկէն կարգադրելու տշխատին ալ նոյնչափ զիւրին է: Այս պարագայից մէջ կրնամք փտաճու- թեամբ հրաւէր կարգալ մեր առջին նա- խարարին, որ քանիցս իւր յայտարարած բա- կըրուէնքներն ՚ի գործ զնէ: Աստահ եմ որ Անգղիոյ արդի կառավարութիւնն այս խնդիրն յառաջ կը տանի իւր գործութեան և բարոյս- կան մեծութեան արժանի ոգուով մը, և թէ իւր ազդեցութիւնն և ՚ի հարկին իւր զօ- րութիւնն ՚ի գործ կը զնէ այնպիսի կատա- րակ բարեկարգումներ ձեռք բերելու համար, որք քաղաքակրթութեան հին վայրերն իրենց առջի բարգաւաճ վիճակին վերադարձնու- յերջանցնելով Պ. Պայս խնդրեց որ Արմենիոյ, Փարս-Ասիոյ և Սուրիոյ վիճակին վրա պաշտօ- նական նոր թուրքերը խորհրդարանին հա- ղորուէին:

(Մատն)

«ՄԵԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՒՆՑ

ՐԱԿՈՒՅԱ, 24 օգոստոսի: Այսօր հասան այստեղ մի գերմանական և երկու անգլիա- կան նաւեր: Այժմ Բագուցայի մէջ ընդա- մենը 14 պատերազմական նաւեր են հաւաք- ված:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

Մ. 10.

